

José Antonio Pascual, doctor honoris causa per la Universitat de Barcelona (11 de maig de 2023). — L'11 de maig de 2023 fou investit doctor honoris causa per la Universitat de Barcelona el professor José Antonio Pascual Rodríguez, romanista, lexicògraf, catedràtic a les universitats de Salamanca i Carlos III de Madrid. L'acte tingué lloc al Paraninfo de l'Edifici Històric de la Universitat de Barcelona i seguí el protocol solemne que s'escau en aquestes ocasions. Després de l'entrada en processó del professorat i la lectura de l'acta de conferiment del títol, el padrí, José Enrique Gargallo, i el degà de la Facultat de Filologia i Comunicació, Javier Velaza, anaren a cercar el doctorand. En la *laudatio* pronunciada pel padrí es posà de relleu no només l'obra científica de Pascual, que seria sobrer glossar aquí, sinó també la seva humanitat, la seva faceta de mestre atent i entranyable; *magister bonus et sapiens*, com recull el títol d'una miscel·lània d'homenatge que se li dedicà. Tot seguit es feu l'acte d'investidura pròpiament dit, en què el rector de la Universitat de Barcelona, Joan Guàrdia, lliurà al doctorand el títol, birret, anell i guants blancs tot glossant-ne la simbologia; els mots rituals es clogueren amb l'abraçada fraternal d'acollida del nou doctor al claustre de la Universitat de Barcelona. Seguidament, el professor José Antonio Pascual pronuncià el seu discurs; un discurs en què pràcticament no evocà l'obra pròpia sinó la figura del seu mestre, Joan Coromines, començant per l'escena que visqué, com a espectador astorat, quan Coromines rebutjà, per diversos motius, ser investit doctor honoris causa per la UB. Pascual revisqué l'exili exterior i interior de Coromines, per acabar preguntant-se «¿Qué hago yo aquí?». Es respongué que segurament tenia a veure amb la seva manera de fer filologia, que tornà a atribuir al mestratge de Coromines, i a les seves relacions amb mestres i col·legues de totes les universitats catalanes i amb l'Institut d'Estudis Catalans, que, digué, li oferí el primer reconeixement important com a filòleg en nomenar-lo membre corresponent el 1997. Amb la seva saviesa, no només científica sinó també humana, Pascual associà la figura del seu mestre a l'homenatge que se li retia.

Clogueren l'acte les paraules del president del Consell Social, Joan Coromines Guerin, i les del rector. El punt final de la sessió fou el cant de l'himne universitari, *Gaudeamus igitur*, per part de tots els assistents acompanyats per la coral de la Facultat de Filologia i Comunicació, que feu, així mateix, diverses intervencions musicals durant l'acte.

Els discursos pronunciats han estat editats i es poden consultar en el llibre electrònic corresponent des d'aquest enllaç: <<https://diposit.ub.edu/dspace/handle/2445/197801>>.

Es pot recuperar l'emissió de l'acte per UBtv a través de l'enllaç: <<https://www.ub.edu/ubtv/video/honoris-causa-dr-pascual-2023>>.

Maria Reina BASTARDAS I RUFAT
Universitat de Barcelona

«Aprendre català a l'aula de la vida. Nous parlants del segle XXI» (Ateneu Barcelonès, 12 de maig de 2023). — Sota la coordinació de Daniel Casals i Martorell, professor a la UAB i president de la Societat Catalana de Llengua i Literatura, es va celebrar a l'Ateneu Barcelonès una jornada acadèmica centrada en el fenomen de l'adquisició del català com a segona llengua per part de persones adultes, a partir d'una representació de gent vinguda d'àmbits tan diversos com la llengua, la literatura, el dret, la traducció, la psicologia, la gestió cultural, els recursos humans i esports com el futbol, l'handbol, el trampolí i el taekwondo. Conduïda pel periodista Agustí Mas Montroig, aquesta trobada començà amb la projecció de diversos vídeos amb entrevistes a Paco Candel, referent de la integració de nouvinguts a Catalunya al segle xx. Tot seguit, la jornada aplegà testimonis de gran valor humà, amb les corresponents històries de vida, sobre les circumstàncies personals de l'aprenentatge del català per part de diferents neoparlants arribats a territori catalanoparlant entre finals del segle xx i començament del segle XXI. Dues taules presencials i diversos